

Omella proposa que l'Església treballi "per la cohesió social" després de les eleccions

Dij, 4/01/2018 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) El cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, proposa que l'Església s'impliqui en "treballar per la cohesió social" i que assumeixi "aquest repte en el treball concret i diari de les parròquies, escoles i institucions cristianes".

En la [carta dominical setmanal](#) que publica aquest diumenge, Omella assumeix que "diversos observadors atents a la nostra realitat actual estan preocupats per les possibles conseqüències negatives que els fets polítics recents puguin representar per a la cohesió social de la nostra societat". El text continua la reflexió que [feia](#) la setmana passada en el Full Dominical de l'arquebisbat de Barcelona en el que ja apuntava la necessitat de "la concòrdia i la cohesió social a la nostra terra".

En aquest escenari després de les eleccions del 21D, Omella afirma que "tots estem cridats a fer un esforç per teixir la concòrdia i la confiança mútua dins d'una societat en la qual es dona una gran pluralitat cultural, política i també religiosa". I, en concret, des de l'Església proposa que "compartim tots el repte de viure en comunió enmig de la diferència, com una gran família en la qual tots s'estimen i respecten malgrat les diferents opinions i procedències".

El cardenal Omella emmarca aquestes reflexions en el testimoni del bisbe **Joan Carrera**, "un bisbe molt arrelat a Catalunya i alhora molt obert als immigrants que hi van venir a treballar des de molts indrets d'Espanya en els anys seixanta i setanta". Abans de ser nomenat bisbe auxiliar de Barcelona el 1991, Carrera havia estat molt [implicat](#) en les parròquies dels barris obrers i de la perifèria de Barcelona, mentre mantenia una persistent militància catalanista. El 1985 va ser un dels principals redactors del document episcopal *Arrels Cristianes de Catalunya* que van assumir tots els bisbes catalans.

En la carta dominical Joan Josep Omella assegura que " ara les circumstàncies socials són diferents" a les que va viure el bisbe Carrera. Però recorda com a exemple a seguir avui que els capellans joves en les parròquies "en zones de forta immigració, havien fet un gran servei a la nostra societat, que va afavorir la integració a Catalunya dels «altres catalans». I ho van fer amb tota mena d'iniciatives que no tenien, aleshores, el suport oficial".

Omella cita un text del bisbe Carrera per remarcar el treball d'integració "al voltant d'aquelles parròquies, única presència activa, durant molts anys, de la societat catalana a les zones de més immigració" i on "van sorgir escoles, cooperatives d'habitatges, agrupacions culturals i, fins i tot, sindicals, i es va establir la primera xarxa d'assistents socials de barri, gràcies a la organització de Càritas".

La carta del cardenal Omella és el primer comentari d'un membre de l'episcopat català després de les eleccions i dels diversos [pronunciaments](#) episcopals i eclesials al voltant de la crisi política de l'octubre. Abans de l'1 d'octubre els bisbes catalans van fer una [nota conjunta](#) en la que demanaven "avançar en el camí del diàleg i de l'entesa". Uns dies abans, durant la missa la Mercè, Omella també [va reclamar](#) "seny per a nosaltres i per als nostres dirigents".

Aquest és el text de la carta dominical del cardenal Omella d'aquest diumenge.

Carta dominical. La concòrdia, un objectiu prioritari

En la [glossa anterior](#) vaig fer referència a tres objectius per a l'any que hem iniciat: el nou Pla Pastoral Diocesà, la celebració del vuitè centenari de la creació de l'Orde de la Mercè a Barcelona i el treball per la pau i la concòrdia. En aquesta voldria oferir-vos unes reflexions sobre el darrer d'aquests objectius: la concòrdia i la cohesió social a la nostra terra. És un objectiu que implica l'Església però que va més enllà, perquè és un repte per a tota la societat catalana. És, com avui es diu, un repte i un objectiu transversal.

Com a un punt de referència històrica a casa nostra, em referiré al pensament que en molts dels seus articles va expressar **Joan Carrera Planas**, el qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona. Va ser un capellà i un bisbe molt arrelat a Catalunya i alhora molt obert als immigrants que hi van venir a treballar des de molts indrets d'Espanya en els anys seixanta i setanta. Els qui, utilitzant el títol d'una obra de l'escriptor **Paco Candel**, van ser anomenats «els altres catalans». El bisbe Carrera, que abans de ser bisbe va ser rector en parròquies de barris perifèrics, sempre deia que els joves sacerdots enviats a les noves parròquies creades pel bisbe Gregorio Modrego, en zones de forta immigració, havien fet un gran servei a la nostra societat, que va afavorir la integració a Catalunya dels «altres catalans». I ho van fer amb tota mena d'iniciatives que no tenien, aleshores, el suport oficial.

En un dels seus articles setmanals a *Catalunya Cristiana* en la secció «Ara mateix», escrivia el bisbe Joan Carrera l'any 1997: «Però va venir un altre temps en el qual l'arribada a Catalunya d'una infinitat d'homes i dones d'arreu d'Espanya va portar l'ús de la llengua castellana a la pastoral i a la litúrgia de moltes esglésies. Van néixer parròquies noves als barris obrers que sorgien al voltant de Barcelona i de moltes ciutats i viles grans. [...] Un bon nombre de sacerdots s'hi abocaren amb cos i ànima. Al voltant d'aquelles parròquies, única presència activa, durant molts anys, de la societat catalana a les zones de més immigració, van sorgir escoles,

cooperatives d'habitatges, agrupacions culturals i, fins i tot, sindicals, i es va establir la primera xarxa d'assistents socials de barri, gràcies a la organització de Càritas» (Cf. *Ara mateix*, Barcelona, 2010, pàg. 872-873).

Ara les circumstàncies socials són diferents. Diversos observadors atents a la nostra realitat actual estan preocupats per les possibles conseqüències negatives que els fets polítics recents puguin representar per a la cohesió social de la nostra societat. Per això, tots estem cridats a fer un esforç per teixir la concòrdia i la confiança mútua dins d'una societat en la qual es dona una gran pluralitat cultural, política i també religiosa.

Treballar per la cohesió social és responsabilitat de tots. L'Església voldria assumir aquest repte en el treball concret i diari de les parròquies, escoles i institucions cristianes. Cal que compartim tots el repte de viure en comunió enmig de la diferència, com una gran família en la qual tots s'estimen i respecten malgrat les diferents opinions i procedències. Que Déu ens ajudi en aquesta tasca tan bonica i apassionant.

Cardenal Joan Josep Omella. Arquebisbe de Barcelona. 7 de gener de 2017.